

Et øjeblik vælder forvirring og usikkerhed op i dig, da dørklokken ringer. Dine forældre kommer ikke hjem før sent i aften, og du har ikke inviteret andre end dine veninder fra klassen. Du vender dig for at gå ud og åbne, mens tankerne farer rundt i hovedet på dig. Det kunne også bare være en dørsælger, der ikke ved, at I ikke køber noget her i kvarteret. Bag ved dig rejser Anne Sofie og Kirsten og følger med dig ud til døren. Du er taknemmelig, men halvvejs begynder du at undre dig - de plejer ikke lige frem at hjælpe dig, og slet ikke med den slags.

Svaret får du ved døren, for det er Jakob og V.E. fra klassen sammen med klassens nye dreng, Ole. De er åbenbart blevet inviteret af Anne Sofie og Kirsten. Du siger selvfølgelig ikke noget, da du byder dem indenfor, men indvendig syder du af raseri. Hvor understår de sig i at invitere nogle af drengene til jeres pigeaften?

Da I kommer ind i stuen igen kan du også se irritationen i Mettes øjne, som har siddet og ventet alene. Det er typisk for Anne Sofie at gøre den slags, og Kirsten bakker hende altid op. Du føler ikke, at du kan stole på

Kirsten længere. Engang hang I altid ud sammen, men nu går hun mere og mere sammen med Anne Sofie. Det må hun selv om. Nå, da det hele alligevel er ødelagt, kan du lige så godt få det bedste ud af det...

Barnegråd afbryder din tanke-række. Din lillesøster er vågnet og føler sig åbenbart utilfreds med servicen. Du skynder dig irriteret op ad trappen og ind i barneværelset. Mie har det uforrettede, krævende udtryk i ansigtet, der instinktivt fortæller dig, at du ikke får ro, før du har skiftet hende. Du tager hende op, og allerede nu kan du fornemme de ækle lugte, der gør babypasning til et helvede. Du er taknemmelig for, at dine forældre tjener nok til, at du ikke behøver at tage fritidsjobs, som flere af dine kammerater er begyndt på. Du bærer Mie ud på det badeværelse, som engang var dit, men som nu er omdannet til et babyparadis. Det forestående skal bare overstås, for du var nødt til at love, at du ville passe rigtig godt på Mie - ellers havde du aldrig fået dine forældre ud af huset. De er fuldstændig i selvsving over hende.

På vej ned ad trappen efter at have overstået bleskiftningen kan du høre de andre snakke livligt. Anne Sofies latter høres

tydeligt gennem de andres stemmer. Det sidste års tid har hun været rimeligt irriterende og skabt splid i jeres lille gruppe. Før kunne I altid finde ud af at blive enige om, hvad I skulle foretage jer, men Anne Sofie med Kirsten på slæb stiller sig somme tider på tværs og vil i den modsatte retning. Når det sker, ønsker du bare, at hun ville falde død om eller det, der var værre. Du har dog altid vidst, at man er nødt til at holde facaden, så andre ikke har noget gøre grin med.

I mødes efter skoletid for at arrangere festen, som Helle har fået lærerne til at give jer lov til at holde. Udover dig rækker Anne Sofie, Kirsten, Jørn og Frede hænderne op, da der skal vælges nogen til et festudvalg. Du ville have gættet på, at din veninde, Mette, også ville stille op, men hendes hånd bliver nede.

Anne Sofie starter med at stille forslag om, at der skal være dans i mørke, og at hun i øvrigt gerne vil stå for underholdningen. Helle indvender, at det vil lærerne ikke acceptere, men Kirsten bakker op om Anne Sofie, der hurtigt er ved at presse Helle til at følge hendes forslag. Du føler en pludselig irritation og foreslår, at Frede

skal stå for underholdningen. Lettelsens blik glider over Helles ansigt ved dit forslag, men Frede og Jørn stemmer for mørkedans, så dig og Helle pludselig er i undertal. Jørn får dog overtalt Frede til at stå for underholdningen, så lidt af æren beholder du, men resten af mødet forløber på samme måde, hvor Anne Sofie og Kirsten trumfer alt igennem - tilmed går Helle ind for ideerne. Ingen af dine forslag bliver accepteret. Du kan bare sidde og se til, som om du ikke var der. Da mødet er forbi, går du ud for at tage din jakke. Du mærker en lille seddel i lommen, og du tager den forundret op for at læse den. Det er Cristopher, der kommer med endnu en kærligheds-erklæring i form af et tydeligvis hjemmelavet digt. Det er ikke dårligt, men ville ikke gå i en poesibog. Du er ved at blive lidt træt af hans tilnærmelser, men du kan ikke få dig til at være grov overfor ham. Det er lidt smigrende, at han så åbenlyst erklærer sig din kærlighed, men du kan ikke lige se, at I skulle komme sammen. Du var helt paf, da han på lejrskolen - kun jer i måneskin ved stranden - direkte fortalte dig, at han var forelsket i dig og ønskede at komme sammen med dig uden at blinke eller stamme en eneste

gang. Du kan af en eller anden grund ikke få dig til at smide seddelen væk, selvom den rettelig hører hjemme i skraldespanden. Et forhold mellem jer er utopisk - han er ikke ligefrem John Travolta.

Du dukker ikke op til næste festudvalgsmøde.

"Nå, der er du. Var der problemer med hende? Hun er altså så sød", siger Mette, da du når ned for enden af trappen. Inde i dig selv tænker du, at det ikke lige var ordet, som du ville hæfte på den lille unge ovenpå, men du siger nej samtidig med, at du ryster let på hovedet og smiler. Du kan se, at ovre i kroen er Kirsten og den nye dreng, Ole tabt for omverdenen i snak. Det er tydeligt at se, hvad der er under opsejling, hvilket nok skal blive kendt, for V.E. har også lagt mærke til det. Umiddelbart ser det også ud til, at Jakob og Mette har et godt øje til hinanden, men du kender Mette bedre. Hun elsker at spille små spil og i øvrigt har hun sin faste kæreste, Kristian.

Lise er 14 år og går i 7.C på en skole i det indre Århus. Hun bor i et af de bedre kvarterer i byen.

Lise er en pige, der er vokset op i trygge kår. Hun er enebarn af et par forældre, hvor faren er bankmand og moderen hjemmegående. Hun har altid fået, hvad hun havde brug for både materielt og åndeligt - mindst. For nylig fik hun dog en lillesøster, der er blevet forældrenes nye omdrejningspunkt. Hun kan ikke rigtig finde ud af, hvad hun skal synes om det.

Lise klarer sig fint i skolen. Hun er ikke helt i toppen, men ligger klart i den bedre halvdel. Hun er typen, der ikke behøves altid at lave lektier, for at kunne følge med i timerne, men hun bruger alligevel en del tid sammen med veninderne på at lave dem. Lærerne er også glade for hende, og det er også i de fleste tilfælde gengældt, selvom hun ikke viser dette åbenlyst. Alligevel mener hendes far, at det ville være mere passende, hvis hun kom på privatskole, men moren har for en gangs skyld sat sig imod med begrundelsen, at pigen ikke skulle fjernes fra sine venner. Lise lader sine forældre afgøre det.

Da der ikke er mere end 7 piger i Lises klasse, så der er ikke den store klikedannelse, men alligevel er der lidt gruppering. Først og fremmest er der ingen, der vil have noget med Mona at gøre, og Helle og Maria tilbringer meget tid sammen. Maria går dog også sammen med de fire resterende pige, som er de toneangivende i klassen. Tidligere var de altid enige om, hvad de skulle give sig til - Lise var bare den, der satte ord på det. På det seneste har Anne Sofie dog skilt sig ud og har villet være modsat. Lises gamle veninde, Kirsten, tager nu konsekvent Anne Sofies parti.

Rollespilstips

Populær, udadtil meget selvsikker, en anelse forkælet. Det er næsten umuligt at slå en flis af facaden - at have en fremtrædende plads er naturligt for hende. Smil og grin, vær frisk, men tag ikke særlig notits af de folk, der ikke lige er så fremtrædende i klassen.

Udklædningstips

Noget tjekket
(efter 70'er-
stil), der gerne
må se ud, som om
det er forholds-
vis dyrt.

Mette: Hun er en god veninde, om end hun lidt ofte har gang i lige vel mange små spil. Hun er dog ikke en, som skaber pinlige situationer - i hvert fald ikke nogen, der kan smitte af på andre. I går ofte sammen. Tidligere var hun mere sammen med Helle og Maria, men efter, at hun blev kæreste med Kristian, har hun tilbragt det meste af sin tid sammen med Anne Sofie, Kirsten og dig. Engang i mellem snakker i en smule fortroligt, men I har ikke oplevet nok sammen endnu til fuldstændigt at kunne betroe jer til hinanden.

Anne Sofie: I to har altid vidst, at folk lagde mærke til, hvad I gjorde og prøvede at efterligne. Du var den, der bragte jeres tanker på tale, men der var altid en forståelse i hele gruppen, at det var, hvad I alle havde på sinde. Nu er hun begyndt at trække modsat af dig og ofte stille spørgsmål ved de ting, som du foreslår. Du kan ikke forstå, hvad der stikker hende, men når du tænker over det, så begyndte det omkring det tidspunkt, hvor hun blev kæreste med Lars. Du håber stadig, at I kan finde ud af enes, så gruppen kan fortsætte uændret, men nogle gange tvivler du virkelig.

Kirsten: Tidligere gik i meget sammen, men nu går hun altid sammen med Anne Sofie. Hun er altid med på, hvad man siger, og skiller sig sjældent ud - hverken positivt eller negativt. Hun meget flink, men der er ligesom kommet noget i mellem jer. Tidligere kunne i snakke fortroligt med hinanden, men det er forsvundet. En ting er for eksempel, at hun nu konsekvent tager Anne Sofies parti, når der opstår uenigheder.

Maria: En stille pige, der for det meste er med til jeres lille gruppes sammenkomster, men nogle gange vælger hun at sidde sammen med Helle i stedet for. Hun er ligesom noget, der bare er der. Hun er meget flink, men hun følger bare efter – medmindre det bliver for vildt eller farligt. Maria er meget omhyggelig med sine lektier, hvilket er en del af grunden til, at hun bruger så meget tid sammen med Helle, for det er vist deres fælles passion.

Helle: Klassens stræber, der aldrig misser en mulighed for at indynde sig hos lærerne. Det var selvfølgelig hende, der foreslog festen, og man må give hende, at I sikkert ikke havde fået lov, hvis ikke, det var hende havde spurgt. Hendes forslag til det, som I skulle foretage jer til festen var dog helt hen i vejret. Frede laver sikkert noget lort, men det vil garanteret stadig være bedre end det, som hun kom op med. Hun bruger ufattelige mængder tid på at regne ekstraopgaver og lignende sammen med Maria.

Jørn: Han er for sin vis også en del af gruppen. Han er godt nok en dreng, men man føler altid, at man kan stole på ham. Han er stille og rolig i stedet for de andre drenges barnlige narrestreger og pusten sig op. Det er ikke sådan, at han skal til at gøre sig til lige så snart man er i nærheden og spille sej. Han er bare...en ven.

Mona: En fuldstændig kikset, grim og latterlig pige, der bliver drillet af de fleste folk på skolen. Selv de mindre klasser er somme tider ude efter hende. Hun prøver altid at være efterlignende jer andre for at blive smart, men så snart det er hende, der gør det, så har det bare et forkert skær over sig. De fleste i klassen får hende tit til at gøre noget, som bringer hende i fedtefadet eller i forlegenhed. Mange lokker hende til at være med i noget for siden at lade hende stå tilbage som syndebuk. Du har da også gjort det en gang i mellem, selvom det er egentligt lavt og lidt barnligt at gøre det - men det er nu stadig sjovt at se på.

Cristopher: En underlig fyr, som bor sammen med sine forældre i et kollektiv. På lejrskolen erklærede han sin kærlighed til dig uden at være genert eller forlegen, som du nok ville have troet. Han virkede også rimelig forundret over, at du sagde nej, men du kan ikke rigtig se, at I kan have noget sammen. Dine forældre ville i hvert fald ikke synes om ham. Der er dog noget over hans vedholdenhed, som du finder charmerende, selvom det også er lidt anstrengende. Han må virkelig være besluttet på at blive kæreste med dig.

Phillip: En af de styrende drenge, der har et lille slæng bestående af Johnny og Frederik omkring sig. Du gider ikke rigtig have noget at gøre med Phillip, for han er bare for meget. Ham og hans bande bruger ikke tiden på andet end deres knallerter og så prøve at virke sejere, end de egentlig er. Phillip selv skal partout ryge overalt for at se ud som en fra de ældre klasser. Du kan dog ikke lade være med at tænke på, at det måske kunne stoppe Anne Sofie, hvis du blev kæreste med Phillip - han er trods alt en af de drenge, der har noget at skulle have sagt i klassen. Han skal jo selvfølgelig komme til dig.

Johnny: Den ene af Phillips faste følgesvende og så klart den værste af dem. Han har ingenting mellem ørerne, og du fortæller ham det gerne. Det eneste, der findes derinde, bliver brugt på at tænke på knallerter og udtale sig sjofelt om piger. Du gider ikke at have noget med ham at gøre.

Kristian: Den sidste del af Phillips slæng og den, der er mest tålelig. Du snakker en gang i mellem med ham, når han er ovre at besøge Mette, som han er fuldstændig forgabt i. Han er dog en helt anden, når han er sammen med de to andre drenge. De elsker for eksempel at gå rundt og genere de mindre klasser. Du kan ikke se, hvad det skal gøre godt for.

Karl Johan (Svamp): En rigtig klogeugle, der åbenbart ikke har forstået, at I andre ikke gider at høre på hans ævl. Hvis man spurgte ham om klokken, ville han begynde at fortælle, hvordan et ur er opbygget og prøve at overbevise en om, at det faktisk er spændende. Dødssyg fyr. Han har næsten symptomatisk briller og er generelt kikset. Han stivner også, bare der er en pige, der lægger sin hånd på hans skulder.

Ole: En ny dreng, der kommer ovre fra Nørrebro. Det er lidt tidligt at sige, hvordan han er, men han virker egentlig som en fin fyr, der ikke finder på latterlige ting for at gøre opmærksom på sig selv. Han virker lidt forsigtig, men det er der jo ikke noget at sige til, når han er så ny. Du er lidt træt af, at han og de andre dukkede op til jeres pigeaften, men det kan man ikke rigtig klandre ham for.

Johannes: En dødssyg fyr, som prøver at belære alle andre om deres synder. Hans forældre må have slået ham i hovedet med Bibelen, da han var lille, for han har virkelig taget skade af det. Han er vokset op ude i Vestjylland et sted, og det kan tydeligt høres på hans latterlige måde at tale på. Det er meget typisk, at han er den eneste, der vil gå sammen med Mona.

Lars: En stor og, må du indrømme, rimelig pæn fyr. Han virker dog kun interesseret i sin sport, men han er kæreste med Anne Sofie, så han må være lidt interesseret i piger. Hvad han ser i Anne Sofie, fatter du dog ikke.

Frederik (Frede): Klassen tykke dreng, der altid formår at kludre i tingene og generelt klovne rundt. Man må dog give ham, at han ofte er rimeligt morsom, selv når han gør sig selv til grin. På et eller andet punkt kan man ikke lade være med at holde af ham. Han har dog også tendens til at være pervers. Du vælger at ignorere ham, når han er sådan.

Arne: En lidt stille fyr, der dog til tider render rundt sammen med Phillip og de andre. Du kan ikke rigtig finde ud af, hvad det går ud på, for Arne er ikke lige typen, som Phillip ville hænge ud sammen med. Det virker mest som om, at han bare hænger på uden at være rigtigt accepteret i deres slæng.

Jakob: En uinteressant fyr, som render rundt og er spejder. Noget med bål, uniformer og våde rygsække. Det har aldrig sagt dig noget. Det eneste, man hører til ham, er når han fortæller om sine mange dyr hjemme i haven. Nogle af dem er da meget søde, men han har også nogle rigtig ulækre i mellem. Han var også blandt de drenge, som Anne Sofie havde inviteret til jeres pigeaften.

Viggo Emil (V.E.): Klassens sladderhank, der har det bedst, når han kan udbasunere noget, som andre helst ville have haft i fred. Det er da også gået ud og dig et par enkelte gange, men det er også rart altid at vide, hvad der foregår. Du har også en fornemmelse af, at han nogle gange hjælper folk med at finde hinanden som kærester. Han var også med til pigeaftenen.